

[Torben Lund]

der specielt er behov for, ikke er større parcelhuse, sådan som vi har set det i 1960'erne og 1970'erne. Det er helt klart, at behovet peger entydigt imod mellemstore boliger og meget gerne udlejningsboliger. Det er her, hovedvægten i behovet vil ligge.

Det er meget godt, at boligministeren taler om, at regeringen lægger megen vægt på et varierende boligudbud. Det tror jeg da at vi alle sammen vil kunne skrive under på. Men det er meget tankevækkende, at når boligministeren bruger udtrykket »varierende boligudbud«, så betyder det for boligministeren, at det støttede byggeri, det almennyttige byggeri, skal have en mindre andel af boligkvoten, være en mindre andel af nybyggeriet også i de kommende år.

Jeg tror, det er galt. Tværtimod kan vi støtte det ønske, man også fremfører i hvidbogsorganisationernes rapport, at behovet for almennyttige boliger nok må ligge omkring 12.000 om året frem til år 2000. Jeg tror også, at hvis vi lægger niveauet på omkring 12.000 boliger om året, så vil det kunne medvirke til at fjerne den sociale skævvridning på boligmarkedet, som John Winther-udvalget meget godt har beskrevet i sin seneste rapport.

Boligministeren gjorde på dette punkt opmærksom på, at denne regering har sørget for, at der aldrig har været et større statsstøttet byggeri, end vi kender det i dag. Det er jo også rigtigt. Men det bør dog samtidig siges, at dette statsstøttede byggeri har fået en anden fordeling, end det havde f.eks. i 1982. Det er entydigt det almennyttige byggeris andel af det statsstøttede byggeri, der har måttet holde for. Det er den sektor, man har haft kig på hele tiden, og det er dér, man har skåret ned i boligkvoten. Og det er nu engang det almennyttige byggeri, der er et kolossal pres på, fordi det er dér, folk har bedst råd til at bo.

Det er også velkendt, at der er et stort behov for overgangsboliger til unge, i hvert fald i de første år, som jeg har været inde på det. Her har vi tidligere fra socialdemokratiske side fremsat forslag om, at skal vi dække dette boligbehov for unge, så må vi i hvert fald ligge på et årligt nybyggeriniveau for ungdomsboliger på omkring 4.000. Det må meget gerne være sådan, at de 4.000 boliger bliver fleksible, forstået på den måde, at vi i 1990'erne, hvor behovet for ungdomsboliger

ganske givet vil falde drastisk, kan bruge disse boliger, måske lettere ombygget, til andre befolkningsgrupper. Typisk vil de nok kunne anvendes som ældreboliger.

Jeg synes også, det i rapporten springer i øjnene, at fordelingen over landet af det almennyttige byggeri er skæv. Også her har vi fået et godt materiale at arbejde ud fra i hvidbogen. Det er helt markant, at der er nogle kommuner, der ikke ønsker at løse deres egne boligsociale opgaver og eksporterer problemerne til nabokommunerne.

Jeg tror ikke, vi kan løse problemet med en bedre fordeling af de almennyttige boliger med nogle firkantede regler for fordeling af boligerne fra kommune til kommune. Jeg tror, at vi kan medvirke til at skabe en bedre fordeling af boligerne ved at tage de almennyttige boliger med i regionplanlægningen, sådan at man i regionplanlægningen ikke alene skal koncentrere sig om placering af boligområder, men skal tage det almennyttige byggeri med som et selvstændigt punkt i regionplanerne.

Så et par ord om indvandrernes boligforhold, som man også har med i rapporten. Også her springer indvandrernes specielt dårlige boligforhold i øjnene. Det er helt markant, at indvandrere er placeret i byernes slumkvarterer og specielt i de samspilsramte byggerier uden for eller i omegnen af København. Det er et problem, som bliver yderligere forstærket af det kontingent på ca. 8.000 flygtninge, som i øjeblikket venter på en bolig her i 1987.

Jeg tror ikke, der er nogen vej uden om, at vi må have en højere almennyttig kvote, hvis vi skal klare dette problem. Vi må også have en bedre spredning af det almennyttige byggeri, og vi må, som også hr. Pelle Voigt var inde på det, have inddraget den private udlejningsmasse, sådan at også den bliver tilgængelig for flygtningene. Det kan vi kun gøre ved, at vi gennemfører en sådan ordning, at kommunerne får mulighed for at anvise boliger til flygtninge også i private udlejningsejendomme.

Jeg vil gerne høre, om boligministeren er kommet til fornuft i det spørgsmål. Nu har sagen i hvert fald på det punkt været trænet i godt og vel et år gennem det udvalgsarbejde, boligministeren satte i gang, og som ikke har ført til det helt store resultat.